

Downloaded via the EU tax law app / web

62017CJ0002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 28. júna 2018 (*1)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb – Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Príloha XI rubrika ‚Španielsko‘ bod 2 – Starobný dôchodok – Spôsob výpočtu – Teoretická suma – Relevantný základ na určenie príspevkov – Osobitná dohoda – Výber základu na určenie príspevkov – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca povinnosť pracovníkovi platiť príspevky z minimálneho základu pre príspevky“

Vo veci C-2/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Vyšší súd Galície, Španielsko) z 13. decembra 2016 a doručený Súdnemu dvoru 2. januára 2017, ktorý súvisí s konaním:

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

proti

Jesúsovi Crespovi Reymu,

za úasti

Tesorería General de la Seguridad Social

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory E. Levits, sudcovia M. Berger a F. Biltgen (spravodajca),

generálny advokát: E. Tanchev,

tajomník: L. Carrasco Marco, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. decembra 2017,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

–

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), v zastúpení: A. R. Trillo García a A. Alvarez Moreno, letrados,

–

španielska vláda, v zastúpení: V. Ester Casas, splnomocnená zástupkyňa,

–

Európska komisia, v zastúpení: S. Pardo Quintillán, D. Martin a J. Tomkin, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1

Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 zo 16. septembra 2009 (Ú. v. EÚ L 284, 2009, s. 423 (ďalej len „nariadenie č. 883/2004“).

2

Tento návrh bol podaný v rámci sporu, v ktorom je na jednej strane Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) [Národný inštitút sociálneho zabezpečenia (INSS), Španielsko] a na druhej strane Tesorería General de la Seguridad Social (Všeobecný fond sociálneho zabezpečenia, Španielsko) a pán Jesús Crespo Rey, vo veci výpočtu starobného dôchodku pána Jesúsa Crespa Reyho.

Právny rámec

Dohoda o voľnom pohybe osôb

3

V súlade s článkom 1 písm. a) a d) Dohody medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb, podpísanej 21. júna 1999 v Luxemburgu (Ú. v. EÚ L 114, 2002, s. 6, ďalej len „dohoda o voľnom pohybe osôb“) je jej cieľom udeliť štátnym príslušníkom členských štátov Európskej únie a Švajčiarska právo vstupu, pobytu, prístupu k práci ako zamestnané osoby, usadenia sa ako samostatne zárobkovo činné osoby a práva zdržiavať sa na území zmluvných strán a poskytnúť im rovnaké životné, zamestnanecké a pracovné podmienky ako štátnym príslušníkom.

4

Článok 2 tejto dohody stanovuje, že štátni príslušníci jednej zmluvnej strany, ktorí majú pobyt v súlade s právnymi predpismi na území druhej zmluvnej strany, nepodliehajú pri uplatňovaní ustanovení príloh I, II a III k uvedenej dohode žiadnej diskriminácii z dôvodov ich štátnej príslušnosti.

5

V zmysle článku 8 tej istej dohody:

„Zmluvné strany prijímajú opatrenia v súlade s prílohou II týkajúce sa koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia najmä s cieľom:

a)

zabezpečiť rovnosť zaobchádzania;

b)

stanoviť uplatniteľné právne predpisy;

c)

na účely nadobudnutia a zachovania práva na dávky a vypočítania takýchto dávok započítať všetky obdobia, ktoré sa zohľadujú vo vnútroštátnych právnych predpisoch príslušných krajín;

d)

vyplácať dávky osobám, ktoré majú bydlisko na území zmluvných strán;

e)

podporiť vzájomnú administratívnu pomoc a spoluprácu medzi orgánmi a inštitúciami.“

6

Článok 9 ods. 1 a 2 prílohy dohody o voľnom pohybe osôb s názvom „Rovnaké zaobchádzanie“ stanovuje:

„1. Zamestnanej osobe, ktorá je štátnym príslušníkom zmluvnej strany, sa nesmie na základe jej štátnej príslušnosti udeliť iné zaobchádzanie na území druhej zmluvnej strany ako zamestnaným osobám, ktoré sú štátnymi príslušníkmi takejto druhej zmluvnej strany, pokiaľ ide o podmienky zamestnania a pracovné podmienky, najmä z hľadiska mzdy, prepustenia alebo opätovného zaradenia alebo opätovného zamestnania, ak sa stane nezamestnanou osobou.

2. Zamestnaná osoba a jej rodinní príslušníci uvedení v článku 3 tejto prílohy majú rovnaké daňové úľavy a sociálne dávky ako zamestnané osoby, ktoré sú štátnymi príslušníkmi krajiny, a ich rodinní príslušníci.“

7

Príloha II dohody o voľnom pohybe osôb s názvom „Kordinácia systémov sociálneho zabezpečenia“ bola zmenená prílohou rozhodnutia ?. 1/2012 Spoločného výboru zriadeného na základe uvedenej Dohody z 31. marca 2012 (Ú. v. EÚ L 103, 2012, s. 51).

8

V zmysle článku 1 prílohy II dohody o voľnom pohybe osôb, zmenenej prílohou rozhodnutia ?. 1/2012:

„1. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ide o koordináciu systémov sociálneho zabezpečenia, budú medzi sebou uplatňovať právne akty Európskej únie, na ktoré sa uvádza odkaz v oddiele A tejto prílohy a ktoré sú zmenené a doplnené týmto oddielom, alebo predpisy, ktoré sú rovnocenné s takýmito aktmi.

2. [Pojmy] ‚štát/štáty‘ obsiahnutý v právnych aktoch uvedených v oddiele A tejto prílohy [znamenajú] okrem štátov, na ktoré sa vzťahujú príslušné právne akty Európskej únie, aj

Švajčiarsko.“

9

Príloha II časť A dohody o voľnom pohybe osôb, v zmenenom znení, vymenúva „právne akty, na ktoré sa odkazuje“, medzi ktorými sa nachádza najmä nariadenie č. 883/2004.

Nariadenie č. 883/2004

10

Článok 52 ods. 1 nariadenia č. 883/2004 s názvom „Priznanie dávok“, ktorý sa nachádza v hlave III tohto nariadenia týkajúcej sa osobitných ustanovení súvisiacich s osobitnými kategóriami dávok, a konkrétnejšie v kapitole 5 zaoberajúcej sa „starobných dôchodkov a pozostalostných dôchodkov“, stanovuje:

„Príslušná inštitúcia vypočíta výšku dávky, ktorá bude náležať:

a)

podľa právnych predpisov, ktoré táto inštitúcia uplatňuje, iba ak podmienky nároku na dávky boli splnené výlučne podľa vnútroštátneho práva (nezávislá dávka);

b)

vypočítaním teoretickej výšky a následne skutočnej výšky (paušálna dávka) takto:

i)

teoretická výška dávky je rovná dávke, na ktorú by si daná osoba mohla uplatňovať nárok, ak by všetky doby poistenia a/alebo bydliska, ktoré boli dosiahnuté podľa právnych predpisov iných členských štátov, boli dosiahnuté podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje deň priznania takejto dávky. Ak podľa týchto právnych predpisov výška nezávisí na trvaní dosiahnutých dôb, táto výška sa považuje za teoretickú výšku;

ii)

príslušná inštitúcia následne stanoví skutočnú výšku paušálnej dávky na základe teoretickej výšky podľa pomeru trvania dôb dosiahnutých pred vznikom poistnej udalosti podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje, k celkovému trvaniu dôb dosiahnutých pred vznikom poistného udalosti podľa právnych predpisov všetkých daných členských štátov.“

11

Článok 56 tohto nariadenia, uvedený v tej istej kapitole 5, s názvom „Dodatočné ustanovenia pre výpočet dávok“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Na výpočet teoretických a paušálnych čiastok uvedených v článku 52 ods. 1 písm. b) sa uplatňujú tieto pravidlá:

...

c)

ak právne predpisy členského štátu ustanovujú, že dávky sa vypočítavajú na základe príjmov,

príspevkov, základov pre príspevky, zvýšení, zárobkov, iných ?iastok alebo kombinácie viacerých ako jednej z týchto ?iastok (priemerných, pomerných, pevných alebo priznaných), príslušná inštitúcia:

i)

ur?í základ na výpo?et dávok iba pod?a dôb poistenia dosiahnutých pod?a právnych predpisov, ktoré uplat?uje;

ii)

použije na stanovenie ?iastky, ktorá sa má vypo?íta? v súlade s dobami poistenia a/alebo bydliska dosiahnutými pod?a právnych predpisov ostatných ?lenských štátov, rovnaké prvky stanovené alebo zaznamenané pre doby poistenia dosiahnuté pod?a právnych predpisov, ktoré uplat?uje;

v súlade s postupmi ustanovenými v prílohe XI pre dané ?lenské štáty;

...“

12

Príloha XI uvedeného nariadenia s názvom „Osobitné ustanovenia na uplat?ovanie právnych predpisov ?lenských štátov má za cie? zoh?adni? osobitosti rozli?ných systémov sociálneho zabezpe?enia ?lenských štátov na ú?ely u?ah?enia uplat?ovania pravidiel koordinácie systémov sociálneho zabezpe?enia. Z odôvodnenia 3 nariadenia ?. 988/2009 vyplýva, že nieko?ko ?lenských štátov požiadalo o zahrnutie položiek týkajúcich sa uplat?ovania ich právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpe?enia do tejto prílohy a poskytlo Komisii právne a praktické vysvetlenia svojich právnych predpisov a systémov.

13

Príloha XI rubrika „Španielsko“ bod 2 nariadenia ?. 883/2004 uvádza:

„a)

Pod?a ?lánku 56 ods. 1 písm. c) tohto nariadenia sa výpo?et teoretickej dávky v Španielsku uskuto??uje na základe skuto?ných príspevkov osoby po?as rokov, ktoré bezprostredne predchádzali úhrade posledného príspevku do systému sociálneho zabezpe?enia v Španielsku. Ak je pri výpo?te základnej výšky dôchodku potrebné zoh?adni? doby poistenia a/alebo bydliska pod?a právnych predpisov iných ?lenských štátov, použije sa pre uvedené doby základ pre príspevok v Španielsku, ktorý je ?asovo najbližšie referen?ným dobám so zrete?om na vývoj indexu maloobchodných cien.

b)

Výška priznaného dôchodku sa zvýši o sumu zvýšení a valorizácií vypo?ítaných za každý nasledujúci rok pre dôchodky toho istého druhu.“

Španielske právo

Všeobecný zákon o sociálnom zabezpe?ení

14

?lánok 162 Ley General de la Seguridad Social (všeobecný zákon o sociálnom zabezpe?ení) v

konsolidovanom znení schválenom Real Decreto Legislativo 1/1994 (kráľovský legislatívny dekrét 1/1994) z 20. júna 1994 (BOE 154 z 29. júna 1994, s. 20658), ktorý je ratione temporis uplatniteľný vo veci samej, stanovuje spôsob výpočtu výšky vymeriavacieho základu starobného dôchodku v príspevkovom režime.

15

Piate prechodné ustanovenie všeobecného zákona o sociálnom zabezpečení s názvom „Prechodné ustanovenia o výške vymeriavacieho základu starobného dôchodku“ uvádza vo svojom odseku 1 prvej vete, že „s účinnosťou od 1. januára 2013 sa vymeriavací základ starobného dôchodku určí tak, že základy na určenie príspevkov počas 192 mesiacov bezprostredne predchádzajúcich mesiacu, v ktorom nastala rozhodujúca skutočnosť, sa vydedia číslom 224“.

Ministerská vyhláška z roku 2003

16

Orden TAS/2865/2003 (ministerská vyhláška TAS/2865/2003) z 13. októbra 2003 (BOE 250 z 18. októbra 2003, ďalej len „ministerská vyhláška z roku 2003“) stanovuje podmienky, za ktorých je možná účasť v španielskom systéme sociálneho zabezpečenia prostredníctvom uzatvorenia osobitnej dohody.

17

Článok 2 ministerskej vyhlášky z roku 2003 definuje osoby, ktoré zvyčajne môžu uzatvoriť takúto dohodu. Ide v zásade o pracovníkov, na ktorých sa nevzťahuje sociálne zabezpečenie.

18

Článok 6 uvedenej ministerskej vyhlášky stanovuje základ na určenie príspevkov uplatniteľný na osoby, ktoré uzatvoria takúto dohodu, ktoré si v okamihu uzavretia dohody môžu vybrať medzi nasledujúcimi rozlíšenými mesačnými základmi na určenie príspevkov:

–

maximálny základ na určenie príspevkov pre bežné riziká zodpovedajúci profesijnej kategórii dotknutej osoby, alebo systému, do ktorého patrí, a to za určitých podmienok,

–

základ na určenie príspevkov vypočítaný ako podiel súčtu základov pre bežné riziká používaných na platenie príspevkov vo vymedzenom časovom období a čísla 12,

–

minimálny platný základ ku dňu nadobudnutia účinnosti osobitnej dohody v osobitnom režime sociálneho zabezpečenia pre samostatne zárobkovo činné osoby,

–

základ na určenie príspevkov zahrnutý medzi základy vymedzené v súlade s tromi predchádzajúcimi možnosťami.

Kapitola II ministerskej vyhlášky z roku 2003 s názvom „Podmienky osobitnej dohody“ obsahuje oddiel 3, v ktorom sú uvedené ustanovenia týkajúce sa osobitných dohôd uplatniteľné na španielskych štátnych príslušníkov a ich deti, ktorí pracujú v zahraničí, ako aj na poberateľov dávok zo zahraničného systému sociálneho zabezpečenia, ktorí majú pobyt v Španielsku.

§ 15 ministerskej vyhlášky z roku 2003, ktorý sa nachádza v jej oddiele 3, upravuje „osobitnú dohodu pre španielskych emigrantov a ich deti, ktorí pracujú v zahraničí“ (alež len „osobitná dohoda“). Tento § 15 vo svojom odseku 1 stanovuje, že takúto dohodu môžu uzatvoriť „španielski emigranti a ich deti majúci španielsku štátnu príslušnosť, ktorí sa predtým zúčastňovali, alebo aj nezúčastňovali na španielskom systéme sociálneho zabezpečenia, bez ohľadu na to, v akej krajine pracujú, a nezávisle od toho, či táto krajina podpísala so Španielskym kráľovstvom zmluvu alebo dohovor v oblasti sociálneho zabezpečenia“ a „španielski emigranti a ich deti majúci španielsku štátnu príslušnosť, bez ohľadu na krajinu, v ktorej pracujú, a to od okamihu ich návratu na španielske územie, v rozsahu, v akom nespádajú povinne do verejného režimu sociálnej ochrany v Španielsku“.

Okrem toho uvedený § 15 vo svojom odseku 4 stanovuje:

„Mesačným základom na určenie príspevkov v tomto režime osobitnej dohody je v každom prípade minimálny základ na určenie príspevkov, ktorý je vždy stanovený vo všeobecnom režime sociálneho zabezpečenia...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

Pán Crespo Rey má španielsku štátnu príslušnosť. Po tom, ako odvádzal príspevky v Španielsku počas niekoľkých období od augusta 1965 do júna 1980 na základe vyššieho základu, než je minimálny základ, ktorý stanovuje španielsky všeobecný systém sociálneho zabezpečenia, usadil sa vo Švajčiarsku. Vnútroštátny súd uvádza, že v období od 1. mája 1984 do 30. novembra 2007 odvádzal príspevky do systému sociálneho zabezpečenia tohto štátu.

Dňa 1. decembra 2007 pán Crespo Rey uzatvoril osobitnú dohodu v rámci španielskeho sociálneho zabezpečenia (alež len „osobitná dohoda z 1. decembra 2007“), takže od tohto dátumu až do 1. januára 2014 platil príspevky, ktorých výška sa vypočítala na základe na minimálneho príspevku stanoveného všeobecným španielskym systémom sociálneho zabezpečenia.

Rozhodnutím INSS z 26. septembra 2014 bol pánovi Crespovi Reymu priznaný starobný dôchodok v Španielsku.

V rámci výpočtu tohto dôchodku INSS podľa piateho prechodného ustanovenia všeobecného zákona o sociálnom zabezpečení zohľadnila sumu príspevkov zaplatenú dotknutou osobou počas 192 mesiacov predchádzajúcich jej odchodu do dôchodku, teda obdobie od 1. januára 1998 do 31. decembra 2013.

26

INSS považovala obdobie od 1. decembra 2007 do 31. decembra 2013, počas ktorého sa uplatňovala osobitná dohoda z 1. decembra 2007, za obdobie odpracované v Španielsku. Uplatnila však postupy stanovené v prílohe XI, rubrike „Španielsko“, bode 2 nariadenia 883/2004 a vzala ako základ pre výpočet za toto obdobie príspevky zaplatené pánom Crespom Reym v rámci tejto osobitnej dohody.

27

Pokiaľ ide o obdobie od 1. januára 1998 do 30. novembra 2007, počas ktorého pán Crespo Rey pracoval vo Švajčiarsku pred uzatvorením uvedenej dohody, INSS vzala do úvahy podľa prílohy XI rubriky „Španielsko“ bodu 2 nariadenia 883/2004 základ na určenie príspevkov v Španielsku z časovo najbližšieho referenčného obdobia. INSS dospela k záveru, že ide o základ na určenie príspevkov z mesiaca december 2007, na základe ktorého bol vypočítaný prvý minimálny príspevok zaplatený zo strany pána Crespoa Reyho v rámci tejto dohody.

28

Pán Crespo Rey podal žalobu proti tomuto rozhodnutiu na Juzgado de lo Social n 1 de A Coruña (Pracovnoprávny súd 1 A Coruña, Španielsko) s cieľom napadnúť výpočet jeho starobného dôchodku, ktorý vykonal INSS.

29

Tento súd vyhovel žalobe, ktorú podal pán Crespo Rey, a INSS podala odvolanie proti rozhodnutiu Juzgado de lo Social n 1 de A Coruña (Pracovnoprávny súd 1 A Coruña) na vnútroštátny súd, Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Vyšší súd Galície, Španielsko).

30

Vnútroštátny súd sa pýta, či vnútroštátna právna úprava, o ktorú ide vo veci, ktorú prejednáva, je zlučiteľná s článkom 45 ods. 1 ZFEÚ, keďže jednak článok 15 ministerskej vyhlášky z roku 2003 stanovuje migrujúcemu pracovníkovi povinnosť platiť príspevky z minimálneho základu pre príspevky bez toho, aby si mohol vybrať iný základ na určenie príspevkov, a jednak INSS považuje obdobie, počas ktorého sa táto dohoda uplatňuje, za obdobie odpracované v Španielsku, takže pri výpočte teoretickej sumy starobného dôchodku tohto pracovníka sa zohľadňujú len minimálne príspevky zaplatené v rámci tejto dohody, hoci dotknutý pracovník predtým, ako vykonal svoje právo na voľný pohyb, platil príspevky v Španielsku zo základov vyšších, ako je minimálny základ pre príspevky.

31

Pre prípad, že by Súdny dvor dospel k záveru, že existuje takáto nezlučiteľnosť, sa vnútroštátny súd pýta ešte na to, či treba v súlade s článkom 45 ZFEÚ a prílohou XI rubriky „Španielsko“ bodu 2 nariadenia 883/2004 zohľadniť na účely výpočtu teoretickej sumy starobného dôchodku migrujúceho pracovníka posledný základ na určenie príspevkov, ktoré boli skutočne zaplatené touto poslednou uvedenou osobou v Španielsku predtým, ako táto osoba vykonal svoju právo na

voľný pohyb, teda základ na určenie príspevkov, ktorý je vyšší ako základ, z ktorého boli vypočítané príspevky zaplatené uvedeným pracovníkom v rámci osobitnej dohody z 1. decembra 2007.

32

Za týchto podmienok Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Vyšší súd Galície) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1.

Má sa vychádzať z toho, že zo slovného spojenia ‚základ pre príspevok v Španielsku, ktorý je asovo najbližšie‘, uvedeného v prílohe XI rubrike Španielsko bode 2 nariadenia ?. 883/2004, sú vylúčené tie základy na určenie príspevkov, ktoré vyplývajú z uplatnenia španielskeho vnútroštátneho predpisu, podľa ktorého migrujúci pracovník, ktorý sa vrátil do krajiny a ktorého posledné skutočné príspevky v Španielsku boli vyššie ako minimálne základy, môže uzavrieť len dohodu o zachovaní príspevkov podľa minimálnych základov, zatiaľ čo v prípade, ak by bol usadeným pracovníkom, mal by možnosť uzavrieť túto dohodu na [príspevky založené] na vyššom základe?

2.

V prípade kladnej odpovede na [prvú] otázku, ak sa zohľadnia náležite aktualizované posledné skutočné príspevky v Španielsku a ak sa obdobie prispievania podľa dohody o zachovaní príspevkov považuje za neutrálne obdobie alebo prerušenie činnosti, sú to podľa prílohy XI rubriky ‚Španielsko‘ bodu 2 nariadenia ?. 883/2004 primerané prostriedky na nápravu škody spôsobenej uvedenému pracovníkovi?“

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti

33

Španielska vláda vznesla námietku neprípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania z dôvodu, že vnútroštátny súd vykonal nesprávne posúdenie skutkových okolností, ktorých posúdeniu sa odvolanie nevenuje, takže by to viedlo k žiadosti o výklad, ktorý nemá vzťah so skutočným stavom sporu vo veci samej.

34

V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v rámci konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktoré je založené na jasnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, patrí akékoľvek posúdenie skutkového stavu veci do právomoci vnútroštátneho súdu. Rovnako prislúcha výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorému bol spor predložený a ktorý musí prevziať zodpovednosť za vydávané súdne rozhodnutie, aby s prihliadnutím na osobitosti veci posúdil tak nevyhnutnosť prejudiciálneho rozhodnutia pre vydanie svojho rozsudku, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto ak sa položené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (pozri najmä rozsudky z 10. februára 2011, Haribo Lakritzen Hans Riegel a Österreichische Salinen, C-436/08 a C-437/08, EU:C:2011:61, bod 41, ako aj z 22. októbra 2009, Zurita García a Choque Cabrera, C-261/08 a C-348/08, EU:C:2009:648, bod 34 a citovanú judikatúru).

35

Zamietnutie návrhu vnútroštátneho súdu Súdny dvorom je opodstatnené len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá žiadnu súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené (rozsudky z 5. decembra 2006, Cipolla a i., C-94/04 a C-202/04, EU:C:2006:758, bod 25, ako aj z 22. septembra 2016, Breitsamer und Ulrich, C-113/15, EU:C:2016:718, bod 33).

36

Uvedenú prezumpciu relevantnosti nemožno vyvrátiť len samotnou okolnosťou, že jeden z účastníkov konania vo veci samej popiera určité skutočnosti, ktorých pravdivosť neprináleží overovať Súdnemu dvoru a od ktorých závisí vymedzenie predmetu uvedeného sporu (rozsudky z 5. decembra 2006, Cipolla a i., C-94/04 a C-202/04, EU:C:2006:758, bod 26, ako aj z 22. septembra 2016, Breitsamer und Ulrich, C-113/15, EU:C:2016:718, bod 34).

37

V predmetnom prípade španielska vláda a INSS tvrdili pred Súdnym dvorom, že na rozdiel od toho, čo uvádza vnútroštátny súd, počas obdobia od 1. decembra 2007, dátumu uzatvorenia osobitnej dohody z 1. decembra 2007, do 31. decembra 2013, dátumu odchodu pána Crespa Reyho do dôchodku, tento pán naďalej pracoval a platil príspevky vo Švajčiarsku.

38

Otázka, či sa v okamihu uzatvorenia tejto dohody pán Crespo Rey vrátil do Španielska, alebo naďalej pracoval a odvádza príspevky vo Švajčiarsku, patrí do skutkového rámca veci samej, ktorý neprináleží Súdnemu dvoru preverovať.

39

Za týchto okolností treba zamietnuť námietku neprípustnosti uvádzanú španielskou vládou.

O veci samej

40

Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v rámci spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, zakotvenej v článku 267 ZFEÚ, prislúcha Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu odpoveď potrebnú na rozhodnutie vo veci, o ktorej vnútroštátny súd rozhoduje. Vzhľadom na to Súdnemu dvoru prináleží v prípade potreby preformulovať otázky, ktoré sú mu položené. Povinnosťou Súdneho dvora je totiž vykladať všetky ustanovenia práva Únie, ktoré vnútroštátne súdy potrebujú na rozhodovanie o žalobách, ktoré im boli predložené, aj keď tieto ustanovenia nie sú výslovne spomenuté v otázkach položených Súdnemu dvoru týmito súdmi (rozsudok z 19. októbra 2017, Otero Ramos, C-531/15, EU:C:2017:789, bod 39 a citovaná judikatúra).

41

Preto aj keď z formálneho hľadiska vnútroštátny súd svoje otázky obmedzil iba na výklad prílohy XI rubriky „Španielsko“ bodu 2 nariadenia č. 883/2004, nebráni to Súdnemu dvoru, aby poskytol vnútroštátnemu súdu všetky aspekty výkladu práva Únie, ktoré môžu byť užitočné na rozhodnutie

vo veci, ktorú prejednáva, a to bez ohľadu na to, či ich vnútroštátny súd uviedol, alebo neuviedol vo svojich otázkach. Súdnemu dvoru v tejto súvislosti prináleží, aby zo všetkých informácií, ktoré poskytol vnútroštátny súd, a najmä z odôvodnenia rozhodnutia vnútroštátneho súdu, vybral tie ustanovenia práva Únie, ktoré si so zreteľom na predmet sporu vyžadujú výklad (pozri analogicky rozsudok z 19. októbra 2017, Otero Ramos, C-531/15, EU:C:2017:789, bod 40 a citovanú judikatúru).

42

V predmetnom prípade z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že vnútroštátny súd sa pýta, či vnútroštátna právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, je zlučiteľná s článkom 45 ZFEÚ v rozsahu, v akom stanovuje povinnosť migrujúcemu pracovníkovi, ktorý uzatvoril osobitnú dohodu s orgánom španielskeho systému sociálneho zabezpečenia, platiť príspevky z minimálneho základu pre príspevky, takže pri výpočte teoretickej sumy starobného dôchodku tohto pracovníka považuje podľa prílohy XI rubriky „Španielsko“ bodu 2 nariadenia č. 883/2004 príslušná inštitúcia obdobie, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda, za obdobie odpracované v Španielsku a zohľadní len príspevky platené uvedeným pracovníkom podľa tejto dohody, aj keď predtým, ako tento pracovník vykonal svoje právo na voľný pohyb, platil v Španielsku príspevky z vyšších základov, ako je minimálny základ pre príspevky.

43

V takej situácii, akou je tá vo veci samej, ktorá sa týka migrujúceho pracovníka, štátneho príslušníka nemeckého štátu, ktorý pracoval a platil príspevky počas určitého obdobia vo Švajčiarsku, treba posúdiť vnútroštátnu právnu úpravu, o ktorú ide vo veci samej, vzhľadom na ustanovenia dohody o voľnom pohybe osôb.

44

Vzhľadom na tieto úvahy treba vec chápať tak, že vnútroštátny súd sa svojimi otázkami, ktoré treba skúmať spoločne, v podstate pýta, či sa má dohoda o voľnom pohybe osôb vykladať v tom zmysle, že bráni takej právnej úprave nemeckého štátu, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje povinnosť migrujúcemu pracovníkovi, ktorý uzatvoril osobitnú dohodu s orgánom systému sociálneho zabezpečenia tohto nemeckého štátu, platiť príspevky z minimálneho základu pre príspevky, takže pri výpočte teoretickej sumy starobného dôchodku tohto pracovníka považuje príslušná inštitúcia uvedeného nemeckého štátu obdobie, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda, za obdobie odpracované v tom istom nemeckom štáte a zohľadní len príspevky, na účely tohto výpočtu, platené uvedeným pracovníkom podľa tejto dohody, aj keď predtým, ako tento pracovník vykonal svoje právo na voľný pohyb, platil v tomto nemeckom štáte príspevky z vyšších základov, ako je minimálny základ pre príspevky, pričom usadený pracovník, ktorý nevyužil svoje právo na voľný pohyb a ktorý uzatvoril takúto dohodu má možnosť platiť príspevky z vyšších základov, ako je minimálny základ pre príspevky.

O prejudiciálnych otázkach

45

Na úvod treba pripomenúť, že nariadenie č. 883/2004 nevytvára spoločný systém sociálneho zabezpečenia, ale zachováva existenciu rôznych vnútroštátnych systémov sociálneho zabezpečenia a jeho jediným cieľom je zabezpečiť koordináciu týchto systémov. Podľa ustálenej judikatúry Súdného dvora si teda nemecké štáty ponechávajú právomoc upraviť svoj systém sociálneho zabezpečenia (pozri najmä rozsudky z 21. februára 2013, Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, bod 35 a citovanú judikatúru, ako aj zo 7. decembra 2017,

Zaniewicz?Dybeck, C?189/16, EU:C:2017:946, bod 38).

46

Preto v prípade neexistencie harmonizácie na úrovni Únie prináleží právnej úprave každého členského štátu, aby určila konkrétne podmienky, za ktorých vzniká nárok na určitú platbu (rozsudky z 21. februára 2013, Salgado González, C?282/11, EU:C:2013:86, bod 36 a citovaná judikatúra, ako aj zo 7. decembra 2017, Zaniewicz?Dybeck, C?189/16, EU:C:2017:946, bod 39).

47

Pri výkone tejto právomoci však členské štáty musia dodržiavať právo Únie a predovšetkým ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa slobody voľného pohybu a slobody zdržiavať sa na území členských štátov, ktorá je priznaná každému občanovi Únie (rozsudky z 21. februára 2013, Salgado González, C?282/11, EU:C:2013:86, bod 37 a citovaná judikatúra, ako aj zo 7. decembra 2017, Zaniewicz?Dybeck, C?189/16, EU:C:2017:946, bod 40).

48

Ako vyplýva z preambuly, článku 1 a článku 16 ods. 2 dohody o voľnom pohybe osôb, jej cieľom je realizácia voľného pohybu osôb, teda štátnych príslušníkov Únie a štátnych príslušníkov Švajčiarskej konfederácie, na území zmluvných strán tejto dohody, opierajúc sa o ustanovenia, ktoré sa uplatňujú v Únii a ktorých znenie sa má vykladať v súlade s judikatúrou Súdneho dvora (rozsudky z 19. novembra 2015, Bukovansky, C?241/14, EU:C:2015:766, bod 40, ako aj z 21. septembra 2016, Radgen, C?478/15, EU:C:2016:705, bod 36).

49

V tomto kontexte treba uviesť, že tento cieľ zahŕňa podľa článku 1 písm. a) a d) uvedenej dohody cieľ priznať týmto štátnym príslušníkom okrem iného právo vstupu, pobytu, prístupu k práci ako zamestnané osoby, ako aj poskytnúť im rovnaké životné, zamestnanecké a pracovné podmienky ako štátnym príslušníkom (rozsudok z 21. septembra 2016, Radgen, C?478/15, EU:C:2016:705, bod 37).

50

Článok 8 písm. a) dohody o voľnom pohybe osôb takto teda spresňuje, že zmluvné strany prijímú opatrenia v súlade s prílohou II týkajúce sa koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia, najmä s cieľom zabezpečenia rovnosti zaobchádzania.

51

Článok 9 prílohy I dohody o voľnom pohybe osôb, nazvaný „Rovnaké zaobchádzanie“, zaručuje uplatňovanie zásady zákazu diskriminácie, stanovenej v článku 2 tejto dohody v rámci voľného pohybu pracovníkov (rozsudky z 19. novembra 2015, Bukovansky, C?241/14, EU:C:2015:766, bod 36 a citovaná judikatúra, ako aj z 21. septembra 2016, Radgen, C?478/15, EU:C:2016:705, bod 40).

52

Pokiaľ ide o spor vo veci samej, treba uviesť, že sa zdá, pričom sa musí vykonať overenie, ktoré prináleží v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu, že pán Crespo Rey využil svoje právo na voľný pohyb tak, že bol zamestnaný na území Švajčiarska. Z toho vyplýva, že patrí do pôsobnosti dohody o voľnom pohybe osôb, a preto sa môže odvolávať na uvedenú dohodu voči štátu svojho

pôvodu.

53

V predmetnom prípade treba uviesť, že referenčné obdobie na výpočet starobného dôchodku pána Crespa Reyho, v súlade s piatym prechodným ustanovením všeobecného zákona o sociálnom zabezpečení, je obdobie od 1. januára 1998 do 31. decembra 2013.

54

Z vykreslenia skutkových okolností, tak ako sú pripomenuté v bode 23 tohto rozsudku, vyplýva, že pán Crespo Rey uzatvoril osobitnú dohodu 1. decembra 2007, podľa ktorej platil príspevky z minimálneho základu pre príspevky až do 31. decembra 2013.

55

Vo veci samej spôsobilo to, že pán Crespo Rey uzatvoril osobitnú dohodu z 1. decembra 2007, že v rámci výpočtu teoretickej sumy jeho starobného dôchodku vychádzala INSS z minimálneho základu pre príspevky.

56

Teda aby sa definoval relevantný základ na určenie príspevkov za toto obdobie, INSS zohľadnila podľa prílohy XI rubriky „Španielsko“ bodu 2 nariadenia č. 883/2004 príspevky, ktoré naozaj zaplatil pán Crespo Rey počas rokov predchádzajúcich bezprostredne platbe posledného príspevku na sociálne zabezpečenie, teda minimálne príspevky zaplatené týmto pánom na základe osobitnej dohody z 1. decembra 2007.

57

Pokiaľ ide o obdobie od 1. januára 1998 do 30. novembra 2007, počas ktorého pán Crespo Rey pracoval vo Švajčiarsku, ale ešte neuzatvoril túto dohodu, INSS zohľadnila podľa prílohy XI rubriky „Španielsko“ bodu 2 nariadenia č. 883/2004 základ na určenie príspevkov v Španielsku z referenčného obdobia, ktoré bolo najbližšie z hľadiska času. INSS v tejto súvislosti dospela k záveru, že išlo o základ na určenie príspevkov z decembra 2007, teda aj v tomto prípade o minimálny základ na určenie príspevkov, podľa ktorého platil pán Crespo Rey svoje príspevky v rámci uvedenej dohody.

58

Z toho vyplýva, že to, že INSS považovala obdobie, na ktoré sa vzťahovala osobitná dohoda z 1. decembra 2007, za obdobie výkonu práce v Španielsku, spôsobilo, že pri výpočte teoretickej sumy starobného dôchodku pána Crespa Reyho bol zohľadnený len minimálny základ, podľa ktorého táto osoba platila svoje príspevky v rámci uvedenej dohody.

59

V tejto súvislosti treba uviesť, že z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že pán Crespo Rey pred vykonaním svojho práva na voľný pohyb a pred uzatvorením osobitnej dohody z 1. decembra 2007 odvádzal do španielskeho systému sociálneho zabezpečenia príspevky zo základov, ktoré boli vyššie ako minimálny základ na určenie príspevkov uplatnený v rámci uvedenej dohody.

60

Podľa článku 15 ods. 4 ministerskej vyhlášky z roku 2003 však migrujúci pracovník nemôže voľne v rámci osobitnej dohody naďalej platiť príspevky z vyšších základov, keďže výška týchto príspevkov je povinne určená v rámci uvedenej dohody a vypočítava sa z minimálneho základu pre príspevky stanoveného všeobecným režimom španielskeho sociálneho zabezpečenia.

61

V dôsledku toho, keď tak ako vo veci samej migrujúci pracovník predtým, ako vykonal svoje právo na voľný pohyb a uzatvoril osobitnú dohodu, platil príspevky z vyšších základov, ako je minimálny základ pre príspevky v predmetnom systéme sociálneho zabezpečenia španielskeho štátu, príspevky platené týmto pracovníkom v rámci dohody, ktorú uzatvoril, nezodpovedajú príspevkom, ktoré by naozaj zaplatil, keby pokračoval vo výkone činnosti za tých istých podmienok v uvedenom španielskom štáte.

62

Okrem toho treba zdôrazniť, že INSS a španielska vláda uznali vo svojich písomných pripomienkach, ako aj na pojednávaní na Súdnom dvore, že vnútroštátna právna úprava, o ktorú ide o vo veci samej, nestanovuje takúto povinnosť usadeným pracovníkom, ktorí nevyužili svoje právo na voľný pohyb a ktorí vykonávajú celý svoj profesijný život v Španielsku. Títo majú v skutočnosti možnosť platiť príspevky z vyšších základov, ako je minimálny základ pre príspevky.

63

Z toho vyplýva, že vnútroštátna právna úprava, o ktorú ide o vo veci samej, tým, že stanovuje migrujúcim pracovníkom, ktorí uzatvorili osobitnú dohodu, povinnosť platiť príspevky vypočítané z minimálneho základu pre príspevky, zriaďuje rozdielne zaobchádzanie takej povahy, že odrádza migrujúcich pracovníkov oproti usadeným pracovníkom, ktorí strávili celý svoj profesijný život v predmetnom španielskom štáte.

64

INSS a španielska vláda v tejto súvislosti tvrdia, že uzatvorenie osobitnej dohody má za cieľ umožniť migrujúcemu pracovníkovi vyhnúť sa tomu, aby sa mu znížila suma španielskeho starobného dôchodku preto, že vykonával svoje právo na voľný pohyb.

65

Je však treba konštatovať, že v takej situácii, akou je tá vo veci samej, migrujúci pracovník, ktorý uzatvoril osobitnú dohodu, môže v skutočnosti utrpieť nezanedbateľný pokles sumy svojho starobného dôchodku, pretože ako už bolo konštatované v bode 59 tohto rozsudku, pri výpočte teoretickej sumy tohto dôchodku sa zohľadňujú len príspevky platené touto osobou v rámci uvedeného dohovoru, teda príspevky vypočítané z minimálneho základu pre príspevky.

66

Treba dodať, že o taký prípad by nešlo, keby pracovník platil príspevky po tom, ako vykonal svoje právo na voľný pohyb výlučne v inom španielskom štáte bez toho, aby uzatvoril osobitnú dohodu.

67

Príloha XI rubrika „Španielsko“ bod 2 nariadenia ?. 883/2004 totiž stanovuje, že pri výpočte základnej sumy dôchodku migrujúceho pracovníka treba zohľadniť, pokiaľ ide o obdobia, ktoré táto osoba odpracovala v iných členských štátoch, „základ pre príspevok v Španielsku, ktorý je najbližšie referenčným dobám“.

68

Takto teda v takej situácii, o akú ide vo veci samej, keď dotknutý pracovník predtým, ako vykonal svoje právo na voľný pohyb, platil príspevky na účely sociálneho zabezpečenia predmetného členského štátu z vyšších základov, ako je minimálny základ pre príspevky, relevantný základ na určenie príspevkov na účely výpočtu sumy starobného dôchodku tejto osoby je posledný príspevok zaplatený uvedeným pracovníkom v tomto členskom štáte, teda základ na určenie príspevkov, ktorý je vyšší ako minimálny základ na určenie príspevkov stanovený osobitnou dohodou.

69

Z toho vyplýva, že taká vnútroštátna právna úprava, akou je tá vo veci samej, ktorá stanovuje povinnosť migrujúceho pracovníka, ktorý uzatvoril osobitnú dohodu s orgánom sociálneho zabezpečenia predmetného členského štátu o platení príspevkov z minimálneho základu pre príspevky, aj keď tento pracovník predtým, ako vykonal svoje právo na voľný pohyb, platil v tomto štáte príspevky z vyššieho základu, ako je minimálny základ pre príspevky, takže pri výpočte teoretickej sumy starobného dôchodku uvedeného pracovníka príslušná inštitúcia predmetného členského štátu považuje obdobie, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda, za obdobie odpracované na jeho území a zohľadní na účely výpočtu len minimálne príspevky platené pracovníkom na základe uvedenej dohody, je takej povahy, že znevýhodňuje takéhoto pracovníka oproti pracovníkom, ktorí vykonali celú svoju pracovnú kariéru v dotknutom členskom štáte.

70

Pokiaľ ide o to, že sa vnútroštátny súd pýta na otázku, aké dôsledky má vyvodiť z prípadnej nezlučiteľnosti vnútroštátnej právnej úpravy s právom Únie, treba pripomenúť, že zásada zlučiteľného výkladu vyžaduje, aby vnútroštátne súdy vykonali všetko, čo je v ich právomoci, pričom majú zohľadniť celé vnútroštátne právo a uplatniť metódy výkladu, ktoré toto právo uznáva, aby sa zaručila úplná účinnosť práva Únie a bolo dosiahnuté riešenie, ktoré je v súlade s cieľom sledovaným právom Únie (rozsudok z 13. júla 2016, Pöpperl, C-187/15, EU:C:2016:550, bod 43 a citovaná judikatúra).

71

Táto zásada konformného výkladu vnútroštátneho práva má nepochybne určité obmedzenia. Povinnosť vnútroštátneho súdu odvoláva sa na obsah práva Únie pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je tak obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na výklad vnútroštátneho práva contra legem (rozsudok z 13. júla 2016, Pöpperl, C-187/15, EU:C:2016:550, bod 44 a citovaná judikatúra).

72

Ak nie je takýto konformný výklad možný, vnútroštátny súd je povinný v plnom rozsahu uplatniť právo Únie a chrániť práva, ktoré toto právo priznáva jednotlivcom, pričom v prípade potreby neuplatní žiadne ustanovenie, pokiaľ by jeho uplatnenie za okolností prejednávanej veci viedlo k výsledku, ktorý by bol v rozpore s právom Únie (rozsudok z 13. júla 2016, Pöpperl, C-187/15,

73

Ak vnútroštátne právo stanovuje v rozpore s právom Únie rozdielne zaobchádzanie s viacerými skupinami osôb, s členmi znevýhodnenej skupiny sa má zaobchádzať rovnako ako s ostatnými dotknutými osobami a má sa ne uplatniť rovnaký režim. Režim uplatniteľný na členov znevýhodnenej skupiny zostáva, pod podmienkou správneho uplatnenia práva Únie, jediným platným referenčným systémom (rozsudok z 13. júla 2016, Pöpperl, C-187/15, EU:C:2016:550, bod 46 a citovaná judikatúra).

74

Ako teda vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu a ako už bolo uvedené v bode 63 tohto rozsudku, usadení pracovníci, ktorí uzatvorili osobitnú dohodu, majú možnosť platiť príspevky z vyšších základov, ako je minimálny základ pre príspevky. Takýmto platným referenčným systémom je teda tento právny rámec.

75

Iste, prináleží súdu, ktorý prejednáva spor, aby určil, aké sú podľa vnútroštátneho práva najvhodnejšie prostriedky na dosiahnutie rovnosti zaobchádzania medzi migrujúcimi pracovníkmi a usadenými pracovníkmi. Treba však v tejto súvislosti zdôrazniť, že tento cieľ by mohol byť a priori dosiahnutý tak, že sa poskytne migrujúcim pracovníkom, ktorí uzatvorili osobitnú dohodu, takáto možnosť, ako aj tak, že sa umožní týmto posledným uvedeným pracovníkom zaplatiť retroaktívne príspevky z vyšších základov, ako je minimálny základ pre príspevky, pričom v dôsledku toho sa vypočítajú ich nároky na starobný dôchodok na týchto nových základoch.

76

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba odpovedať na položené otázky tak, že dohoda o voľnom pohybe osôb sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej právnej úprave členského štátu, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje povinnosť migrujúcemu pracovníkovi, ktorý uzatvoril osobitnú dohodu s orgánom systému sociálneho zabezpečenia tohto členského štátu, platiť príspevky z minimálneho základu, takže pri výpočte teoretickej sumy jeho starobného dôchodku považuje príslušná inštitúcia uvedeného členského štátu obdobie, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda, za obdobie odpracované v tom istom členskom štáte a zohľadní len príspevky, na účely tohto výpočtu, platené uvedeným pracovníkom podľa tejto dohody, aj keď predtým, ako uvedený pracovník vykonal svoje právo na voľný pohyb, platil v predmetnom členskom štáte príspevky z vyšších základov, ako je minimálny základ, pričom usadený pracovník, ktorý nevyužil svoje právo na voľný pohyb a ktorý uzatvoril takúto dohodu, má možnosť platiť príspevky z vyšších základov, ako je minimálny základ pre príspevky.

O trovách

77

Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb, podpísaná 21. júna 1999 v Luxemburgu, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej právnej úprave členského štátu, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje povinnosť migrujúcemu pracovníkovi, ktorý uzatvoril osobitnú dohodu s orgánom systému sociálneho zabezpečenia tohto členského štátu, platiť príspevky z minimálneho základu, takže pri výpočte teoretickej sumy jeho starobného dôchodku považuje príslušná inštitúcia uvedeného členského štátu obdobie, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda, za obdobie odpracované v tom istom členskom štáte a zohľadní len príspevky, na účely tohto výpočtu, platené uvedeným pracovníkom podľa tejto dohody, aj keď predtým, ako uvedený pracovník vykonal svoje právo na voľný pohyb, platil v predmetnom členskom štáte príspevky z vyšších základov, ako je minimálny základ, pričom usadený pracovník, ktorý nevyužil svoje právo na voľný pohyb a ktorý uzatvoril takúto dohodu, má možnosť platiť príspevky z vyšších základov, ako je minimálny základ pre príspevky.

Podpisy

(*1) Jazyk konania: španielčina.